

сички другы и ѡща кои то употребляватъ хора-та въ нужды-тѣ си.

Страсть-та на сребролюбіе-то не е толкози обща между дѣца та; защо-то тіе клонятъ повече на противно то зло, разблудство-то или харвальство-то, кое то е да нематъ пары тѣ за нищо, да ги неспистяватъ, да ги прѣскатъ и пылѣютъ и да ги потрошяватъ не промысленно. Но и дѣца-та еще зематъ склонность кога на туй кога пакъ на онуй и ѡщо и влѣпяватъ са въ тѣхъ твърдѣ млого. За туй трѣба отъ малки да захващамы да вървимъ въ срѣдния путь, сирѣчъ трѣба да не прѣскамы безъ врѣме пары-тѣ, еще и да не исхабявамы, нито да расхаризвамы дрѣхы-тѣ, книги-тѣ си си и други и ѡща кои-то ни даватъ родители-тѣ ны, но трѣба да ги пастримъ прилѣжно; защо то сѫ людски и ѡща. Кога пакъ имамы и ѡщо наше си, каквото, вошки, сладка, парици, или други таквызи, тогази съесь сѣка радость да раздавамы отъ тѣхъ чаять и на други-тѣ, и повече на оскудны-тѣ и сыроты-тѣ, кои-то иматъ поголѣма потрѣба отъ тѣхъ.

Г л а в а II.

Радѣніе то за тѣло-то.

Радѣніе-то за тѣло то трѣба да са ограничва въ тіези двѣ-тѣ: първо да са грижимъ да го пазимъ здраво, и второ да го направимъ чвръсто и крѣпко. Трѣба обаче да знаймы, че млого отъ Боледуванія-та на тѣло то произлѣзватъ отъ бѣзредство-то